

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Αριθμ. Πρωτ. 258

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2021

Πρός
τόν Ἱερό Κλήρο,
τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες καί
τούς εὐσεβεῖς Χριστιανούς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί μου καί τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μέσα στήν ἐξαιρετικά δύσκολη καί δυσάρεστη κατάσταση πού βιώνει ἡ κοινωνία μας καθώς εὐρίσκεται παγιδευμένη στό ἐπίκεντρο τῆς πρωτοφανοῦς καί ἐπίμονης ὑγειονομικῆς κρίσεως ἐξ αἰτίας τῆς πανδημίας τοῦ κορωνοϊοῦ, ἡ Ἐκκλησία μας, πού μέ συνέπεια ἀγωνίζεται νά ἀνταποκριθεῖ στά νέα πνευματικά καί ποιμαντικά προβλήματα πού ἀνέκυψαν, διατηρεῖ τό ὑπαρξιακό θάρρος νά τιμήσει τήν μέγιστη τῶν ἐορτῶν, τό σταυραναστάσιμο Πάσχα.

Ἡ γνήσια ὀρθόδοξη παράδοση ἀνέκαθεν τόνιζε καί πάντοτε τονίζει τόν διπλό χαρακτήρα τοῦ Πάσχα πού ἐκτυλίσσεται σέ δύο διαστάσεις: τήν **σταυρώσιμη** καί τήν **ἀναστάσιμη**.

Ἀπό τούς ἀποστολικούς ἤδη χρόνους ἐτελεῖτο ὁ ἐορτασμός τοῦ Πάσχα ὡς γεγονότος σταυρωσίμου «...**καί γάρ τό Πάσχα ἡμῶν ὑπέρ ἡμῶν ἐτύθη Χριστός**»(Α΄ Κορ. ε΄,7) ἀλλά παράλληλα καί ὡς γεγονότος ἀναστασίμου, ἀφοῦ ὁ Χριστός «**ἠγέρθη διά τήν δικαίωσιν ἡμῶν**»(Ρωμ. δ΄, 25).

Ἐάν καί σταυρός καί ἀνάσταση ἀποτελοῦν τούς δύο ἄξονες οἱ ὁποῖοι συγκαθορίζουν καί νοηματοδοτοῦν τό πνευματικό περιεχόμενο τῆς δεσποτικῆς ἐορτῆς, ἡ ἀνάσταση στήν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολή ἀνέκαθεν προβάλλονταν πάνω ἀπό τή σταύρωση ὡς ἡ τελική νίκη καί ὁ θρίαμβος τοῦ Χριστοῦ καί ὡς ἐγγύηση τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Ἐτσι οἱ ἅγιοι Πατέρες συνεχίζουν διά τῆς ἱερᾶς παραδόσεως τό ἀρχέγονο ἀποστολικό πνεῦμα, τό ὁποῖο χωρίς νά παραθεωρεῖ τήν σωτηριολογική ἀξία καί σημασία τοῦ Θείου Πάθους, ἐπικεντρώνεται κυρίως στήν Ἀνάσταση «**εἰ δέ Χριστός οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ἡμῶν**» (Α΄ Κορ. ιε΄17).

Ἡ δυτική χριστιανοσύνη ἐγκλωβισμένη σ' ἓνα ἐπιπόλαιο ἀνθρωποκεντρικό συναισθηματισμό λάτρεψε τούς πόνους τοῦ πάσχοντος Χριστοῦ, ὡς μέσο γιά τήν ικανοποίηση τῆς τρωθείσης ἀπό τό προπατορικό ἀμάρτημα θείας δικαιοσύνης.

Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοί συμπορευόμενοι νοερά μέ τόν Σωτήρα στό αἱματόβρεκτο ὀδοιπορικό τοῦ Γολγοθᾶ, ὅταν τόν θεωροῦμε προσηλῶμενο στό φοβερό ἰκρίωμα τοῦ θανάτου, δέν κυριευόμαστε ἀπό ἀπελπισία καί ἀπόγνωση, γιατί ἔχουμε διδαχθεῖ μαθητεύοντας μυστικά στό πνεῦμα τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι «**ἡ λύπη ἡμῶν εἰς χαράν γενήσεται**».

Ἔτσι τό πένθος μας ἀποβαίνει χαροποιό, τό παράδοξο αἶσθημα τῆς χαρμολύπης.

Τήν ἴδια στιγμή πού συμπονοῦμε γιά τό πάθος, διατηροῦμε τήν βέβαιη ἐλπίδα τῆς σωτηρίας πού θά προκύψει ἀπό αὐτά, καί ἀναμένουμε μέ προσδοκία καί χαρά τό φῶς τῆς ἀναστάσεως.

Ἄλλωστε εἶναι πασίγνωστο καί ἀλάνθαστο τό πνευματικό ἀξίωμα ὅτι **«ἀεὶ τῷ σταυρῷ ἔπεται ἡ ἀνάστασις»**.

Ἡ ἀνάσταση εἶναι ἡ ἄλλη ὄψη τοῦ σταυροῦ καί κανεῖς δέν φθάνει σ' αὐτήν ἂν παρακάμψει τή σταύρωση καί τίς ἀνηφορίες τοῦ προσωπικοῦ του Γολγοθᾶ.

Γι' αὐτό ὀφείλουμε νά δοῦμε τή μεγάλη δοκιμασία τῆς πανδημίας μέ πνευματική διάκριση καί τότε θά κατανοήσουμε ὅτι εἶναι ἕνας συλλογικός σταυρός πού ἡ Πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἐπέτρεψε. Προσβλέποντας μέ πίστη στό νικητή τῆς φθορᾶς καί τοῦ θανάτου, θά φθάσουμε μέ τή χάρη Του στό τέλος τῶν δεινῶν φωτιζόμενοι ἀπό τό ἀνέσπερο φῶς τῆς ἀναστάσεως.

Πρός τό παρόν ὁ κίνδυνος τῆς μετάδοσης τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ μέ τό συγχρωτισμό πολλῶν ἀτόμων παρεμβάλλει πολλά ἐμπόδια ἀκόμα καί στή θεία λατρεία καί μᾶς κρατᾶ μακριά ἀπό τούς ἱερούς ναούς, κάτι ἐξαιρετικά δυσάρεστο γιά κάθε πιστό.

Ἔχουμε χρέος ὅμως νά συμμορφωνόμαστε μέ τίς ὁδηγίες καί συστάσεις τῶν ὑπευθύνων, ὥστε νά προφυλάξουμε ὄχι μόνο τή δική μας ὑγεία, ἀλλά καί ζωή τῶν συνανθρώπων μας.

Παραμένουμε, λοιπόν, ὑπομονετικά προσωρινά ἀπομονωμένοι, ὄχι ὅμως ἀποξενωμένοι γιατί τήν Ἐκκλησία, ὡς μυστικό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τίποτα δέν μπορεῖ νά τή διχάσει.

Τούτη τήν ὥρα αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκη νά ἐκφράσω τήν ἀγάπη μου καί τίς εἰλικρινεῖς εὐχές γιά ταχεία ἀνάρρωση στούς ἀδελφούς μας πού βρίσκονται στό κρεβάτι τοῦ πόνου, καθώς καί στούς συγγενεῖς καί οἰκείους τους πού σηκώνουν καί αὐτοί τό βαρύ σταυρό. Προσεύχομαι καί γιά ὅσους δέν ἄντεξαν καί ἔφυγαν ἀπό κοντά μας, νά βροῦν τήν αἰώνιο ἀνάπαυση στήν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ.

Ἵποκλινομαι ὡς ἄνθρωπος, καί ὡς Ἐπίσκοπος καί πνευματικός πατέρας εὐλογῶ ὄλους τούς ἡρωϊκοὺς ἀγωνιστές αὐτοῦ τοῦ ἀκήρυκτου πολέμου, τούς ἰατρούς, τούς νοσηλευτές καί τούς συνεργάτες τους, οἱ ὅποιοι μέ αὐταπάρνηση δίνουν τή μάχη γιά τήν ἀνακούφιση τοῦ πόνου καί τή σωτηρία ἀνθρωπίνων ζωῶν.

Εἶθε ὁ Πανάγαθος καί παντοδύναμος Θεός νά μᾶς ἀπαλλάξει ἀπό τό βαρύ σταυρό πού ὅλοι μαζί σηκώνουμε καί νά μᾶς χαρίσει τή λύτρωση πού πηγάζει ἀπό τήν Ἀνάσταση.

Καμμιά ἐναντιότητα καί κανένα πρόβλημα τῆς παρούσης ζωῆς δέν πρέπει νά μᾶς πτοήσει, ἐπειδή γνωρίζουμε ὅτι **«ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ»**.

«Χρόνια πολλά!» εὐλογημένα, εὐφρόσυνα, ἐλπιδοφόρα καί αἰσιόδοξα!

Μετά πολλῆς πατρικῆς ἀγάπης
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ